

VII Jornada Alumni 2016

Palau de la Música Catalana, sala Petit Palau,
Barcelona

Maig 2016

President del Consell UOC Alumni,
Secretària del Consell Interuniversitari de Catalunya,
Joan, Lluís, directors, professors, alumni,
amigues i amics,

Bon vespre.

El magnat de les telecomunicacions, l'indi Narayana Murthy, va assegurar un cop que «ningú no es preocupa tant per una institució com els seus alumni».

Si un reflexiona sobre aquesta frase, s'adona que en el vostre cas, la inquietud neix de l'agraïment, de la lliure voluntat i de la generositat. Parafraçant el famós lema del president Kennedy, ja sou en una posició que us permet demanar a la UOC què pot fer per vosaltres i, al mateix temps, demanar-vos què podeu fer, vosaltres, per la UOC.

Perquè, d'una banda, tot i haver culminat un o més programes amb nosaltres, la formació ha esdevingut una necessitat que ens acompanya al llarg de la vida.

«La formació permanent és la clau per a adaptar-nos als canvis constants i per a afrontar amb garanties la voluntat de millora professional i personal.»

D'aquí ve que ens continueu demanant acompanyament per a renovar i actualitzar les vostres competències i coneixements.

De l'altra, la comunitat Alumni és la nostra carta de presentació més valuosa.

«Més de 56.000 persones que heu obtingut 70.000 titulacions, amb presència a més de cent països, i en contacte amb més de 20.000 organitzacions. Parlem de volum, però sobretot parlem de qualitat i de connectivitat.»

La petjada de la UOC al món professional i acadèmic es concreta en vosaltres: a través vostre, de la vostra manera d'entendre l'esforç i el compromís, del vostre capteniment més enllà del Campus Virtual, individualment i col·lectivament.

Com a col·lectiu, la trajectòria UOC Alumni us avala.

En poc temps us heu convertit en catalitzadors de les vostres potencialitats i competències, gràcies a la xarxa de contactes creada i gràcies, sobretot, a la predisposició que heu demostrat per a ser, no simples acompanyants, sinó protagonistes del canvi, de la millora i de les vostres pròpies trajectòries formatives i laborals.

Aquest mateix paper proactiu volem que orienti el futur immediat de la UOC, convençuts que podem tenir —que tenim— un paper clau en la creació i difusió del coneixement.

Durant molts anys, la universitat va ser la referència pel que fa a coneixement. Això ja no passa avui.

Avui, el coneixement es genera, també, als restaurants (El Cellar!), als museus, als hospitals...

«Si la universitat vol tenir futur —i la UOC en vol tenir!—, ha de sortir a cercar el coneixement amb prescriptors externs, ha d'entendre que al saber ha de sumar el saber fer... En altres paraules, ha de ser capaç de transformar-se al ritme que el coneixement i la societat demanen per a poder formar les futures generacions per a dur a terme tasques i feines encara per definir.»

Per això ens hem proposat arribar a més institucions, vincular més disciplines, enllaçar més persones, coordinar més docents i investigadors, aprofitar el talent i l'experiència dels nostres alumni.

La Montserrat Fontané, la mare dels germans Roca, és una dona sàvia. Sap per pròpia experiència que la saviesa és la suma de tradició més experimentació. I és que la saviesa constitueix, sens dubte, un sòlid punt de partida.

Així ho va entendre el seu fill —en Joan— i, a partir d'aquí, es va esforçar per millorar la recepta, afegint-hi innovació i recerca per tal d'assolir coneixement.

Aquest ha de ser també el nostre camí.

Per a aconseguir-ho, en Joan compta amb la complicitat indiscutible dels seus dos germans.

Nosaltres comptem amb la vostra complicitat: la millor xarxa d'acompanyament possible per a una universitat que se sent orgullosa del seu alumnat.

Deixeu-m'ho dir d'una altra manera:

«mentre altres centres fan dels seus edificis l'element definitori, nosaltres ens estimem més construir el nostre prestigi a partir de les vostres experiències; o, com fa pocs minuts destacava el president d'Alumni, prenent com a fonament uns determinats valors i actituds, distintius dels nostres alumnes i de la nostra manera d'entendre la universitat.»

Perquè, ras i curt, la UOC sou vosaltres. Quan en fòrums especialitzats o des dels mitjans de comunicació es parla del futur de la universitat, sempre apareixen crides a incorporar-hi emprenedoria, innovació, creativitat, experiència i centenars d'altres elements innovadors.

Tots són conceptes encertats i tots aconsegueixen el vistiplau unànim. Més discutible resulta acordar com cal convertir-los en realitats plausibles. Si em pregunteu el parer, una de les maneres més contrastades passa, necessàriament, pels alumni, per vosaltres. Per això, en nom propi i de la UOC, moltes gràcies, Consell Alumni, per tot el que heu fet fins ara i, sobretot, moltes gràcies pel que farem plegats a partir d'ara.

Moltes gràcies.

Josep A. Planell